

KIEPKOWAĆ (1) *vb impf*

3 sg *praes* kiepkuje.

Sł stp, Cn brak, Linde XVIII w.

Prowadzić wesole, może też rozpustne życie: Nie równo lie nález Stáchnik s ftárlzemi rymuie/ Ociec pieniądze zbiera á on zász kiepkuie. PaprPan Yv.

KW